

200703876/1.

Datum uitspraak: 10 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/19527 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 29 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Appellant heeft zijn hoger beroep aangevuld bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 11 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Hetgeen appellant na afloop van de voor het instellen van het hoger beroep gestelde termijn heeft toegevoegd aan hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, kan – gelet op het dwingend bepaalde in artikel 85, derde lid, van de Vw 2000 – om die reden niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

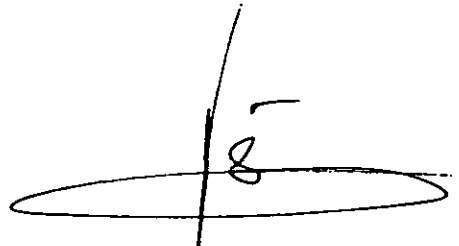
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2007

156-562.

Verzonden: 10 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9. MEI 2007 12:11

+31438885770

Model MI10-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : M.M.G. Crumpvoss Tel: 043-3257800

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens
Hulpofficier van Justitie, gelast op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.3 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de toeziening aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternamen :
Voornaam(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit : Marokkaanse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich
aan de wetgeving zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
() veroordeeld is tot zwaar misdrijf
(X) ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.2) van het Vreemdelingenbesluit
() zich niet aangemeld heeft bij de kerspoel
() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
() gebruik maakt/maakte van een vals/vervals document
() zich bedient van een of meerdere aliasen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
(X) eerder niet rechtmeldig in Nederland verbleven heeft
() niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of
om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,
omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschikkingen voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn
voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Haarlem

Datum: 17-04-2007

Tijd: 17:45 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie.

R.H.E. Jacobs,
2e Luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage.
Centraal intakebureau vreemdelingen te Haarlem, faxnummer 023-5126738. Hierbij doet - bij
voorkoor - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift zie www.rechtspraak.nl.

Ontvangen d.d.
- 9 MEI 2007
Centraal Intake Bureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 07 / 19527 VRONTN

UITSPRAAK, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvende in het Huis van Bewaring te
Tilburg, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 17 april 2007.

Kenmerk: 9609.02.0011.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 21 mei 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiser, die stelt te zijn geboren op [] en de Marokkaanse nationaliteit te bezitten, is op 17 april 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen deze maatregel is namens eiser door zijn gemachtigde mr. M.M.G. Cromptvoets, advocaat te Maastricht, op 8 mei 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 21 mei 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. I. Wudka, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mw. S. Faddach, ambtenaar ten departemente. Tevens is verschenen A. Zannoudi, tolk in de Arabische taal.

II. OVERWEGINGEN

Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de in geding zijnde vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Namens eiser is - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat eiser reeds tweemaal eerder in vreemdelingenbewaring heeft verbleven, welke laatste bewaring is opgeheven op 21 oktober 2006. Reden voor genoemde opheffing was dat eiser met medewerking van de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) naar Marokko is uitgezet. De gronden waarop de inbewaringstelling van eiser steunt, worden als zodanig door gemachtigde van eiser niet bestreden. Wél wordt namens eiser aangevoerd dat verweerder onvoldoende voortvarendheid heeft betracht in het kader van elzers uitzetting. Aangezien voor eiser reeds op 11 oktober 2006 de aanvraag tot afgifte van een laissez passer (hierna: lp) is ingediend, dient verweerder voortvarender te handelen, te meer nu

eiser reeds eerder is uitgezet en kennelijk de daartoe benodigde documenten voorhanden zijn. Bij brief van 25 april 2007 heeft eiser aan de Dienst Terugkeer Vertrek (hierna: DT&V) te kennen gegeven vrijwillig naar Marokko te willen terugkeren. Derhalve dient de bewaring te worden opgeheven, onder toekenning van schadevergoeding aan eiser.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring heeft gesteld. Nu deze inbewaringstelling door eiser niet wordt bestreden, behoeft deze geen verdere bespreking.

Ten aanzien van eisers stelling dat verweerder onvoldoende voortvarendheid (heeft) betracht in het kader van diens uitzetting, overweegt de rechtbank het volgende. Eiser is, na diens inbewaringstelling, op 17 april 2007 gehoord in verband met het onderzoek naar de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit. Hij heeft een nationaliteitsverklaring ingevuld, doch deze niet ondertekend. De lp-aanvraag ten behoeve van eiser is reeds sedert 11 oktober 2006 in onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten. Door de DT&V wordt maandelijks gerappelleerd, laatstelijk op 6 mei 2007. Verweerder heeft ter zitting verklaard thans onderzoek te verrichten naar de documenten op basis waarvan eisers meest recente uitzetting via het IOM heeft plaatsgevonden.

Eiser levert geen actieve bijdrage aan het onderzoek ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit en weigert een nationaliteitsverklaring te ondertekenen. De rechtbank overweegt in dat verband dat eiser zelf het lp-onderzoek kan bespoedigen door zijn paspoort ter beschikking te stellen. Nu niet is gebleken dat eiser zelf iets heeft gedaan wat zou kunnen bijdragen aan de bespoediging van het onderzoek, ondanks het feit dat hij op grond van artikel 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht verplicht is aan een dergelijk onderzoek zijn medewerking te verlenen, dient de door deze non-coöperatieve houding veroorzaakte vertraging voor rekening van eiser te komen. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat eiser het onderzoek ter fine van uitzetting frustreert.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet kan worden gesteld dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt als volgt beslist

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. Y.J. Klik in tegenwoordigheid van
mr. M.H.J. Klaassen als griffier en in het openbaar uitgesproken op **23 MEI 2007**

w.g. M. Klaassen

w.g. Y. Klik

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **23 MEI 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

**HOGERVORST
WUDKA**

HOGER BEROEPSCHRIFT

advocaten & procureurs

mw. mr. M.E.Th. Hogervorst
mr. Izi Wudka
mw. mr. M.M.G. Cromptoets

• Bemiddelaar bij Med. Mediation Instituut
▲ Milieurecht

Hertogsingel 20
6214 AD Maastricht

Tel.:
043 - 325 78 00

Fax:
043 - 325 78 58

E-mail:
info@hogervorstwudka.nl

Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-3651380

Inzake:

De heer
momenteel verblijvende te
appellant,

Gemachtigde: mr. M.E.Th. Hogervorst

Verweerder:

Ministerie van Justitie,
de Staatssecretaris van Justitie

Hoger beroep tegen:

De uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht d.d. 29 mei 2007.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3359-C = 5 JUN 2007	
ZAAKNR.	200703876
AAN:	VB
BEHANDELD: DD:	PAR:

i.s.m.
Advocatenkantoor Engelen
3630 Maasmechelen België
tel.: 0032-89-164779

Vanderputte Advocaten
3630 Maasmechelen België
Tel.: 0032-89-166256

Gelieve bij iedere correspondentie ons referentienummer te vermelden

1. Inleidings:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 29 mei 2007, met kenmerk AWB 07/19527 VRONTN, waarvan u bijgaand afschrift aantreft als *productie 1*.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van het onderhavige beroepschrift.

2. Achtergronden:

Appellant heeft van 10 april 1998 tot 12 april 1998 in bewaring verbleven. De bewaring is destijds opgeven omdat appellant is uitgezet naar Casablanca, Marokko.

Daarna heeft appellant opnieuw van 9 september 2006 tot 21 oktober 2006 in bewaring verbleven. Deze bewaring is wederom opgeheven, omdat appellant is uitgezet, via het IOM.

Op 17 april 2007 is appellant wederom in vreemdelingenbewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw2000. De gemachtigde van appellant heeft op 9 mei 2007 beroep ingesteld.

Dit beroep heeft de rechtbank op 29 mei 2007 afgewezen.

3. Grievcn:

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank als volgt overwogen:

"Nu niet is gebleken dat eiser zelf iets heeft gedaan wat zou kunnen bijdragen aan de bespoediging van het onderzoek, ondanks het feit dat hij op grond van artikel 5:20 Algemene wet bestuursrecht verplicht is aan een dergelijk onderzoek zijn medewerking te verlenen, dient de door deze non-coöperatieve houding veroorzaakte vertraging voor rekening van eiser te komen. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat eiser het onderzoek ter fine van uitzetting frustreert."

4. Toelichting op de grief 1:

In de zaak van appellant is reeds sinds 11 oktober 2007 een LP-aanvraag in onderzoek bij de Marokkaanse autoriteiten. Ten tijde van het beroep liep het onderzoek naar de LP-aanvraag reeds meer dan 7 maanden. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte deze periode niet laat meewegen ter vaststelling van het onvoldoende voortvarend handelen door verweerder.

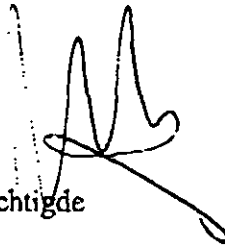
Tot op heden heeft verweerder nog steeds niet het onderzoek afgerond naar de documenten op basis waarvan appellants meest recente uitzetting via het IOM heeft plaatsgevonden. Appellant meent dat nu uitzetting in het verleden ook heeft kunnen geschieden, verweerder

afdoende informatie heeft om ook nu een LP te kunnen regelen bij de Marokkaanse autoriteiten. De nationaliteit van appellant zal door de Marokkaanse autoriteiten in het verleden immers zijn erkend, anders was uitzetting zowel in 1998 als in 2006 onmogelijk geweest.

Gezien het vorenstaande is appellant van mening dat de rechtbank ten onrechte oordeelt dat appellant het onderzoek ter fine van uitzetting frustreert, aangezien het onderzoek al in een eerder stadium heeft plaatsgevonden.

CONCLUSIE:

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrondverklaring van het door appellant tegen de in bewaringstelling op 17 april 2007 ingestelde beroep en appellant verzoekt U Edelgrootachtbaar College hem onmiddellijk in vrijheid te stellen onder toekenning van een door U in goede justitie te bepalen schadevergoeding.

Gemachtigde